

Joseph Murphy

**PUTEREA MIRACULOASĂ
A MINȚII TALE**

Volumul 1

Traducere: Adriana Enache

Editura Deceneu 2017

LĂSAȚI-VĂ CĂLĂUZIȚI DE DUMNEZEU

(1945, revizuită 1948)

CUPRINS

Capitolul 1 - Lăsați-vă călăuziți de Dumnezeu	7
Capitolul 2 - Aveți puterea de a alege	10
Capitolul 3 - O nouă naștere	14
Capitolul 4 - Biblia și omul	21
Capitolul 5 - Impregnările minții subiective	24
Capitolul 6 - Auziți și vedeți cu adevărat	26
Capitolul 7 - Adevărata forță a rugăciunii	30
Capitolul 8 - Falșii profeți	31
Capitolul 9 - Vederea la distanță	35
Capitolul 10 - Lipsa scopului	37
Capitolul 11 - Fiți Una cu Dumnezeu	37
Capitolul 12 - Iertarea	40
Capitolul 13 - Sunteți reflectarea exterioară a ceea ce gândiți lăuntric	43
Capitolul 14 - Inegalitatea omului	44
Capitolul 15 - Timpul și spațiul	47
Capitolul 16 - Călătoria în viața de apoi	49
Capitolul 17 - Descoperiți-vă pe voi înșivă	52
Capitolul 18 - Reînnoiți-vă mintea	55
Capitolul 19 - Meditația	56

LĂSAȚI-VĂ CĂLĂUZIȚI DE DUMNEZEU

*„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice:
«Dă-Mi să beau!», tu singur ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”*
Ioan 4:10

Apa vie înseamnă suflul creator sau inspirația. Cuvântul „inspirație” provine din termenul latin „*spiro*”, care înseamnă „a inspira”, „a insufla”, „a respira în”. Așa cum respirăm aerul fără efort, tot așa trebuie să lăsăm Lumina Divină sau esența creatoare a lui Dumnezeu să circule nestingherită prin mintea și ființa noastră. Mintea noastră subiectivă percepe prin intuiție. Ea nu are nevoie să întrebe sau să cerceteze, căci ea este inteligență infinită și are o înțelepciune atotcuprinzătoare. Dacă îi spuneți subconștientului dumneavoastră, numit uneori și minte subiectivă (deoarece este supus minții conștiente): „Trezește-mă la ora șapte”, știți că vă veți trezi exact la ora specificată. El nu dă greș niciodată.

Trebuie să înțelegem că aici se află o sursă de putere omnipotentă. Mulți oameni de bună-credință au idei greșite despre ce înseamnă să fii inspirat. Ei consideră că este un fenomen neobișnuit, merit doar misticilor sau ființelor spirituale evolute, în strânsă legătură cu rugăciunea și doctrina biblică. Nu este adevărat.

Orice bărbat sau femeie de afaceri pot fi inspirați prin întoarcerea lor către Dumnezeu și pot primi informații sau călăuzire divină pentru orice problemă. Problema dumneavoastră de afacere poate fi rezolvată atunci când căutați soluția în Dumnezeu, iar răspunsul va fi general sau specific. De exemplu, dacă sunteți directorul unei societăți comerciale și căutați o idee nouă pentru programul de vânzări, puteți aplica următoarea tehnică. Dacă vă aflați la serviciu, retrageți-vă într-un birou privat, unde să nu fiți deranjat, închideți ochii, creați launtric o stare de relaxare și liniște și gândiți-vă la atributele și calitățile lui Dumnezeu, care se află în interiorul dumneavoastră. Aceasta va genera o stare de pace, de putere și încredere. Apoi vorbiți-I în cuvinte simple Tatălui Ceresc, Cel care se află în noi toți și face lucrările noastre: „Tată, Tu, Cel care cunoști toate lucrurile, dă-mi ideea necesară pentru un program nou”. Începeți să vă imaginați că aveți acum răspunsul și că acesta curge prin dumneavoastră. Nu trebuie să vă prefăceți, ci să credeți cu adevărat, să acceptați acest răspuns și apoi să vă detașați de el. Această ultimă atitudine este cea mai importantă, este secretul întregului proces.

După acest moment de tăcere, începeți să lucrați, să faceți ceva, să vă preocupați cu treburile obișnuite. În niciun caz nu trebuie să stați să așteptați

răspunsul. El va veni atunci când nu vă gândiți și nu vă așteptați. Vocea lăuntrică a intuiției vorbește precum fulgerul – este întotdeauna spontană și neașteptată. În acest fel veți obține orice fel de informații care să vă ajute să aveți mereu succes.

Intuiția, care înseamnă a primi învățătură lăuntrică, cunoaște răspunsul la fiecare problemă și nu necesită experiență anterioară. Trebuie să înțelegem că Dumnezeu nu are probleme, căci, dacă ar fi avut, cine le-ar fi rezolvat? Astfel, atunci când ne rugăm, știm că Dumnezeu are doar răspunsuri. El nu întâmpină niciun fel de probleme, de aceea noi ne înălțăm lăuntric la nivelul în care să recunoaștem răspunsul. Răspunsul curge prin problemă, însă nu există nicio problemă. Aceasta se petrece dincolo de orice rațiune și veți fi uluiți de modul neobișnuit în care va apărea soluția. La întâlnirile noastre speciale pentru tineri vorbim adesea despre intuiție și inspirație, ce sunt pentru ei aspecte extraordinar de fascinante și de iluminatoare.

Intuiția este pasul ușor al oaspetelui nevăzut. Trebuie să-l întâmpinăm cum se cuvine pe acest rege al regilor și să-i aducem laude. În acest mod el ne va vizita tot mai des. Intuiția este abandonarea rațiunii intelectuale în favoarea înțelepciunii lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că noi renunțăm la raționamentul nostru obiectiv doar în sensul de a asculta de o călăuzire superioară. După ce am primit o intuiție, ne folosim rațiunea pentru a o utiliza. În acest fel veți obține informații specifice despre tot ce doriți.

Să oferim un exemplu: dumneavoastră scrieți o carte și aveți nevoie de anumite date, care au fost scrise prin anii 1000 î.Hr. Aceste informații se pot găsi la Muzeul Britanic sau la Biblioteca Publică din New York. E posibil să dureze zile sau săptămâni până găsiți ce aveți nevoie, mai ales dacă nu știți exact ce anume căutați. În asemenea caz, relaxați-vă, rămâneți interiorizați și rugați-L în tăcere și liniște pe Tatăl vostru (subconștientul vostru): „Tu, Cel care cunoști toate lucrurile, dă-mi această informație”. Adormiți cu un singur cuvânt în gând: „răspuns”. Într-o stare de relaxare repetați cuvântul „răspuns”.

Mintea dumneavoastră subiectivă cunoaște cu înțelepciune totul, știe ce răspuns căutați și vă va răspunde în vis, ca un presentiment sau o senzație că sunteți conduși pe drumul cel bun. Sau puteți simți spontan să mergeți într-un anume loc, unde o persoană vă dă răspunsul. „*Eu am căi pe care nu le bănuieți.*” Mulți oameni ajung adesea într-o librărie, unde deschid o carte ce se dovedește a fi exact informația căutată. Însă e necesar să fim mereu atenți la manifestările ghidării divine. Atunci când percepem o idee sau un sentiment deosebit, trebuie să fim capabili să le recunoaștem.

Există două motive pentru care este posibil să nu recunoaștem aceste manifestări. Ele sunt încordarea lăuntrică (stresul) și incapacitatea de a le recunoaște. Dacă ne aflăm mai mereu într-o stare de spirit negativă, deznădăjduită, călăuzirea divină este imposibilă. Iar în acest caz, să știți

că va predomina doar ghidarea negativă. Dacă ne aflăm mai mereu într-o stare încrezătoare, plină de bucurie și fericire, vom recunoaște momentele de intuiție și, mai mult decât atât, vom simți un impuls subiectiv să le ducem la îndeplinire. Prin urmare, este necesar să rămânem calmi și relaxați atunci când ne rugăm pentru o îndrumare superioară, căci nimic nu poate fi obținut prin încordare, frică sau neliniște.

Cu toții am trăit experiența de a nu ne aminti un nume, pentru ca ulterior, după ce am renunțat să ne mai gândim la el, am primit răspunsul în mod neașteptat, când ne aflăm într-o stare de relaxare și detașare. De exemplu, dacă vă străduiți prea mult să auziți soneria telefonului, veți eșua.

Să luăm în discuție eșecul de a recunoaște vocea intuiției. De exemplu, să presupunem că ne aflăm într-un magazin și privim fără țință pe fereastră. Un milionar excentric pune o bancnotă de o sută de dolari în mâna noastră. Noi o aruncăm la gunoi, gândindu-ne că este o reclamă la o sală de dans sau un salon de frumusețe. Trebuie să fim vigilenți atunci când primim ideile sau sentimentele divine, pentru a le putea recunoaște. În situațiile de urgență, îndrumarea vine imediat, deoarece atunci ne sprijinim cu totul pe Hristos, ne punem toată povara în mâinile Lui și devenim astfel liberi – atunci apare mântuirea. Răspunsul la toate problemele noastre se află în interior. „Nu M-ai fi căutat, dacă nu M-ai fi găsit deja.”

Pentru oamenii de afaceri sau care profesează în diferite domenii ale științei cultivarea facultății intuitive este de o importanță capitală. Intuiția oferă instantaneu ceea ce intelectul sau raționamentul mental al omului poate realiza numai după săptămâni și luni de nenumărate încercări și erori. Atunci când raționamentul nostru eșuează să ne lumineze căutarea, facultatea intuitivă ne cântă melodia tăcută a triumfului.

Mintea conștientă a omului este rațională, analitică și iscoditoare. Facultatea subiectivă a intuiției este întotdeauna spontană și este ca un far pentru intelectul conștient. De multe ori o percepem ca un avertisment, de exemplu sentimentul intens să nu mergem într-o anumită călătorie sau să nu realizăm o acțiune. Este important să știm să ascultăm și să învățăm să dăm atenție vocii înțelepciunii. Ea nu vă vorbește de fiecare dată când doriți aceasta, ci doar atunci când aveți nevoie de ea.

Dacă avem credință adevărată, și nu doar pretindem aceasta, că Dumnezeu ne călăuzește clipă de clipă în toate căile, acțiunile, gândurile, cuvintele și faptele noastre, atunci vom fi conduși pe drumul cel drept. Artiștii, poeții, scriitorii și inventatorii ascultă de vocea intuiției și astfel ei sunt capabili să uimească lumea cu frumusețile și gloriile ce există în ei înșiși – împărțând din acest tezaur de cunoaștere superioară.

Relaxați-vă, rămâneți interiorizați, închideți ochii și spuneți: „Tată, Tu, Cel care cunoști toate lucrurile, în acest moment scriu un roman. Oferă-mi personajele, numele, locurile și circumstanțele povestirii”. Bucurați-vă că

răspunsul vine la dumneavoastră chiar acum. Mergeți la culcare având pe buze cuvântul „roman” și repetați-l în minte până adormiți. Cuvântul „roman” va fi gravat în subconștient. A doua zi sau după câteva zile, așezați-vă să scrieți. Veți vedea cum ideile și cuvintele vor curge într-un flux continuu. Spuneți: „Mulțumesc, Tată Ceresc”.

Cuvântul „intuiție” înseamnă totodată „auz interior”. Cea mai veche definiție a cuvântului „revelație” este „ceea ce este auzit”. Iisus a spus: „*Judec după cum aud*”. Auzul nu este singura modalitate pentru dezvoltarea intuiției. Uneori, ea apare ca un gând, însă cel mai obișnuit mod este de a „auzi Vocea”. De multe ori, este o voce care ne apare foarte clar și are chiar textură, culoare și substanță, precum o voce la radio. Omul de știință își folosește darul minunat al imaginației, iar în tăcere el vizualizează clar îndeplinirea aspectelor pe care și le-a propus. Intuiția sa este legată de știința în care profesează.

Intuiția merge mult mai departe decât rațiunea. Renunțați la rațiune – astfel apare intuiția. Aveți nevoie de rațiune pentru a duce la îndeplinire intuiția. În momentele de intuiție veți vedea adeseori că soluțiile sunt opuse celor oferite de rațiune.

În acest mod o tânără doamnă care lucra în publicitate a produs niște lozinci minunate. Ea a adormit cu cuvântul „lozincă” pe buze și cu încrederea că răspunsul va veni negreșit. Și așa este – „El nu eșuează niciodată”.

Capitolul 2

AVEȚI PUTEREA DE A ALEGE

Teologia a exprimat întotdeauna prezența răului în lume prin inventarea unui diavol. Semnificația lăuntrică a Vechiului Testament indică limpede faptul că scriitorii acestuia nu credeau în diavol. Vi se spune adesea – într-o manieră ascunsă, confuză – că Domnul Dumnezeu este responsabil atât pentru rău, cât și pentru bine. Domnul Dumnezeu sau legea, la care se face aici referire, este legea stabilită de om – datorită credinței sale nebunești în boală, frică, moarte, bătrânețe și toate celelalte rele. Aceasta este legea decretată de om și ea este diferită de legile Domnului Dumnezeu. Legile energiei electrice, ale mișcării, ale fizicii și matematicii sunt câteva exemple ale acestor legi. Noi învățăm natura lor și le folosim în diferite moduri. Aceste legi nu sunt bune sau rele – ele sunt manifestarea firească a naturii.

În Evanghelii, cuvântul *diavol* nu apare în versiunile timpurii. Acolo este menționat sub expresia „spirit al răului”. În învățăturile lui Iisus nu apare nicio mențiune a diavolului teologic. Acesta a fost născocit ulterior de anumiți scriitori. Și să nu uităm că acest cuvânt pe care îl traducem prin „diavol” este un „spirit al răului”, nu „spiritul răului”.

Astfel, Iisus ne învață că există multe spirite ale răului. În mod constant, se afirmă în Evanghelii că El scotea diavolul din ființele umane. Aceste duhuri sau spirite rele despre care se vorbește sunt în realitate stările de ură, de gelozie, de răzbunare, de remușcare și de teamă. Toate fobiile, apucăturile și alte gânduri negative distructive concepute de om sunt, de asemenea, spirite ale răului.

Iisus este simbolizat în Scripturi ca fiind marele învățător al Adevărului. El a explicat mulțimii multe legi ale vieții, vorbindu-le oamenilor în parabole, alegorii și pilde. „*Și nu le vorbea decât în pilde.*” El i-a vindecat pe oameni văzându-i perfecți, precum este Tatăl lor din Ceruri. El le-a dovedit că fiecare om poate depăși orice obstacol – oricare ar fi acesta – care apare în calea lui. Toate acestea au fost necesare pentru ca omul să creadă că Dumnezeu cel lăuntric poate face toate lucrurile. Misiunea lui Iisus a fost de a-i învăța pe oameni cum să-L descopere pe Hristos în interiorul lor, adică Sinele lor adevărat, cel care înfăptuiește toate lucrurile în numele Tatălui. În acele timpuri omul nu credea în asemenea lucruri. În prezent există încă milioane de oameni care cred în puteri exterioare lor și care trăiesc cu frica de necunoscut. Milioane de oameni sunt victimele credinței în război, în crime, în boli, în puterile mediului și în împrejurările care îi constrâng și limitează.

Se spune că diavolul este Dumnezeu cu susul în jos. Diavolul este Dumnezeu în concepția greșită a celor răi sau ignoranți. Dumnezeu este totul și tot ceea ce există este Dumnezeu. El este absolut, este Unicul și totul se desfășoară în și din Absolut. El a creat toate lucrurile și nimic nu există în afara lui Dumnezeu. El este infinit de bun și de desăvârșit – El creează doar binele perfect. Diavolul este tot ceea ce nu este Dumnezeu; prin urmare, diavolul nu este. Diavolul este gândul greșit, sentimentul rău. Aceste manifestări sau puteri apar în urma acțiunii sau exprimării greșite. Omul cu voință liberă – adică ființa liberă să aleagă o stare fericită sau una tristă – își creează propriul bine și propriul rău. El nu este constrâns să iubească, însă are libertatea de a iubi. Iubirea este veselă și spontană și cu toții avem libertatea de a o oferi sau de a o păstra. Dumnezeu a creat ființa umană din El Însuși, dar nu a impus ca ea să Îl iubească. Pentru că aceasta nu ar fi dragoste, ci omul ar fi atunci un robot – cu toții am fi niște elevi preciși și exacti.

Vă dați seama că nu ar exista nicio stare de bucurie dacă nu am cunoaște contrariul. Cum ar putea omul să trăiască bucuria dacă nu ar experimenta și contrariul? Omul este condiționat în această lume și este conștient de aspectele polar opuse ale lumii – nord și sud, est și vest, cald și rece, pozitiv și negativ, întuneric și lumină, masculin și feminin, noapte și zi, flux și reflux. Acestea alcătuiesc răul omului – adică limitarea sa. El consideră că trebuie să călătorească de la New York la Chicago doar datorită credinței sale în călătorie. Și va continua să gândească astfel până când se va trezi din visul său – din limitarea sa – și va descoperi că tot ce trebuie să facă este să simtă că se află la Chicago; să creadă cu adevărat și va fi acolo; căci Chicago se

află în el însuși. Nu trebuie să se deplaseze și să ajungă acolo, ci va aduce aici „acel ceva de departe”. Atunci când Îl descoperim pe Dumnezeu sau Unul absolut, toate contrariile, toate dualitățile dispar.

Primul lucru pe care trebuie să îl realizăm este faptul că nu există nicio putere care să-L provoace pe Dumnezeu. Dacă ar exista o altă putere în afara Sa, atunci Dumnezeu n-ar mai fi Dumnezeu. El este omnipotent, omniprezent și infinit înțelept. El este Inteligența infinită. „*Cunoașteți Adevărul și Adevărul vă va elibera.*” Înțelegerea Adevărului îl eliberează pe om de dorință și frică, de boală, de toate superstițiile și credințele false de pe această planetă. Diavolul a fost creat de oamenii care n-au putut să justifice răul aparent din lume. Astfel că ei au gândit așa: Dumnezeu era omnipotent, dar lipsit de putere în privința diavolului.

Dacă un om se complăce în ură, acest lucru este diavolul său și îi va face rău. Dacă un om crede că forțele exterioare sunt capabile să distrugă și să vatăme, el gândește în realitate astfel: „Dumnezeu este suprem, dar nu este suprem la modul absolut”. Un asemenea om creează un diavol care devine rivalul de succes al lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, Dumnezeu vă cere să-i iertați pe dușmanii voștri, însă El nu-i poate ierta pe cei proprii – căci a creat un loc de pedeapsă veșnică pentru ei, chiar dacă omul consideră că El este puternic. Bineînțeles, este o concepție absurdă.

Din această analiză putem spune că singurul rău care există este credința în rău. Toate lucrurile și toate acțiunile provin din Sursa Unică – Dumnezeu. Prin urmare, nimic nu este rău la modul esențial. Răul apare din starea incompletă a conștiinței noastre, din faptul că vedem lucrurile în mod greșit. Să ne amintim că ceea ce numim rău în oameni nu spunem despre animale, deoarece, în cazul lor, sunt doar răspunsuri condiționate instinctelor naturale. Starea incompletă a conștiinței noastre, aplicarea greșită și înțelegerea eronată a legilor universale constituie ceea ce lumea numește rău. Noi insistăm să facem lucruri care ne fac rău, chiar și după ce descoperim că ele ne fac rău. Preferăm câștigul imediat, deși această atitudine ne constrânge la o suferință inevitabilă.

Iadul despre care vorbesc unii oameni nu este pedeapsa instituită de un Dumnezeu mânios, ci este consecința faptelor omului. El se poate elibera din acest iad atunci când este dispus să facă pașii necesari, să-și disciplineze și să-și îndrepte gândirea, sentimentele și acțiunile.

Ce disciplină de sine este mai mare decât aplicarea constantă a Regulii de Aur? „*Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.*” În același fel, ceea ce doriți să simtă oamenii pentru voi, simțiți și voi pentru ei. Atât timp cât omul refuză să creadă că Dumnezeu este bun, nu-i rămâne decât o singură cale – *Via Dolorosa*, durerea și suferința.

Cuvântul pentru „diavol” în limba ebraică se traduce și prin „calomniator” sau „mincinos”. Diavolul este cel care spune minciuni despre adevărata

realitate. Un calomniator spune minciuni despre om. Ochiul deformează faptele deoarece vede doar aspectul exterior. Oamenii spun: „Soarele răsare și apune”, dar, în realitate, el nici nu răsare și nici nu apune. Nu vedem nimic așa cum este în realitate, deoarece ochii noștri sunt adaptați să vadă conform credințelor noastre. Dacă ochii noștri ar fi adaptați să vadă în alt mod, am vedea lucrurile în mod diferit. Am vedea circumstanțele în mod diferit și ele ar putea deveni altceva în fața ochilor noștri.

Conform înțelepciunii antice, cuvântul „veselie” (*mirth* în limba engleză) este asociat literelor AYIN, care înseamnă ochi. Aceasta se datorează faptului că ceea ce apare la suprafață este diferit de realitate. AYIN are semnificația a ceea ce pare, care este diferit de ceea ce este – adică iluzia în contrast cu realitatea. Este cel mai vesel aspect al ideii de „diavol”. Adevărata semnificație a „diavolului” în limba ebraică este „cel care calomniază”, cel care spune minciuni despre Adevăr.

Pe măsură ce omul se trezește spiritual, el își dezvoltă un instrument tot mai fin, până când nu mai are nevoie de instrument – el vede fără ajutorul ochilor. El vede atunci realitatea așa cum este, deoarece iluzia unui aspect nu-i mai stă în cale. Cu ochii minții el vede dincolo de formă, către realitatea din spatele lucrurilor. Cu alte cuvinte, el vede divinitatea dincolo de mască. Omul spiritual vede „Adevărul” pretutindeni, fără ajutorul ochilor. El știe că Unul, și nu doi, este începutul și sfârșitul a tot ceea ce există. Însă cele două aspecte – binele și răul – sunt manifestările Unului în oameni, deoarece omul este supus iluziei dualității.

Cei nebuni, amăgiți de aspectul exterior, creează un demon din urzeala nebuliei lor. Trezirea este acea înțelegere divină care se revarsă peste omul desăvârșit în meditație, iar „ultima zi” este timpul acestei realizări. Omul înțelept vede și știe că demonul este umbra lui Dumnezeu. *„Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere! Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul.”* (Proverbe 3:13-14)

Convingerea că dorința este o afacere personală se datorează unei neînțelegeri a îndemnului divin, care este prezent în toți oamenii. Îndemnul către creștere, pe care îl simt toți oamenii, nu derivă din personalitate și nici nu poate fi satisfăcut prin acumularea lucrurilor lumești. Dorința omului pentru putere, autoritate, posesiuni și faimă este dorința greșit înțeleasă, deoarece toate acestea sunt forme limitate. Ele impun legea contracției și nu legea expansiunii. Să cultivăm așadar dorința de a fi, în loc de a avea! Atunci ne vom uni cu o sursă de putere pe care nimic nu o poate diminua.

Este adevărat însă că mintea noastră subiectivă îndeplinește dorințele greșite, aceasta fiind adeseori cauza experiențelor noastre amare. Dorința de a obține anumite lucruri, precum pălării, automobile, haine de blană și case este una dezamăgitoare. Atunci când cineva obține ceea ce își dorește